

Buying produce during Shmita

When purchasing produce in Israel during Shemita, you will find the following type of פירות ששית, 2. פירות חוץ לארץ, 3. פירות נכרים, 4. ערבת דרומית, 5. ערבת צפונית, פירות. 6. פירות מחממית, 7. ועד השמיטה, 8. אוצר בית דין, 9. היתר מכירה.

The terms to be familiar with are: שמור ונעבד, איסור סחורה, הבלעה, הקפה, זמי שביעית, איסור ספיחים, זמן ביעור, פח שמיטה

1. רמב"ם הלכות שמיטה ויובל פרק ד

מצות עשה להשמיט כל מה שתוציא הארץ בשביעית שנאמר והשביעית תשמטנה ונטשתה, וכל הנועל כרמו או סג שדהו בשביעית ביטל מצות עשה, וכן אם אסף כל פירותיו לתוך ביתו, אלא יפקיר הכל ויד הכל שוין בכ"מ שנאמר ואכלו אביוני עמך, ויש לו להביא לתוך ביתו מעט כדרך שמביאין מן ההפקר, חמש כדי שמן חמשה עשר כדי יין, ואם הביא יתר מזה מותר.

How much can you take?

2. חזון איש סימן כ"ו אות ו

כדרך שבני אדם מביאים לביתם לכמה ימים

Can you prevent some one taking an esrog?

3. דרך אמונה פרק ד' ציון רצ"ה

ונראה שצריך להפקיר את הפרי עם היד והשומר שלה, כיון שזה צורך הפרי, ולא כמו ששמעתי שאי הפקיר את האתרוגים חוץ מהעוקץ.

Can you lock the gate to your field?

4. דרך אמונה פרק ד' ציון רצ"ז

ושמענו בשם מרן שבמקום הצורך מותר לו לנעול הדלת ולכתוב שם פתקא שכל מי שרוצה ליטול יכול לקבל המפתח בבית.

What if someone was not מפקיר there field?

5. ספרא בהר פרשה א

והיתה שבת הארץ לכם מן השבות בארץ אתה אוכל ואין אתה אוכל מן השמור, מיכן אמרו שדה שנטיבה, בית שמיי/שמאי/ אומרים אין אוכלים פירותיה בשביעית, ובית הלל אומרים אוכלים,

Trees that the owner violated hilchos shmita is a מחלוקת if there is an איסור to eat. The Chazon Ish paskened מותר הדין מותר. It is still אסור to purchase.

6. דרך אמונה פרק ד' ציון קפ"ז

אבל למעשה הקיל מרן בנעבד, אבל לעצמו החמיר מרן במשומר וכיש בנעבד

Land owned by a non jew. Does the fruits have on it קדושת שביעית?

7. תלמוד בבלי מסכת גיטין דף מז עמוד א

אמר רבה: אע"פ שאין קנין לעובד כוכבים בארץ ישראל להפקיע מידי מעשר, שנאמר: +ויקרא כ"ה+ כי לי הארץ, לי קדושת הארץ, אבל יש קנין לעובד כוכבים בא"י לחפור בה בורות שיחין ומערות, שנאמר: +תהלים קטו+ השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם; ור"א אומר: אע"פ שיש קנין לעובד כוכבים בא"י להפקיע מידי מעשר, שנאמר: דגנך, ולא דגן עובד כוכבים, אבל אין קנין לעובד כוכבים בא"י לחפור בה בורות שיחין ומערות, שנאמר: לה' הארץ. ת"ש: ישראל שלקח שדה מעובד כוכבים עד שלא הביאה שליש, וחזר ומכרה לו משהביאה שליש -

חייבת במעשר, שכבר נתחייבה; נתחייבה אין, לא נתחייבה לא! הכא במאי עסקינן - בסוריא, וקסבר: כיבוש יחיד לא שמיה כיבוש.

8. רמב"ם הלכות תרומות פרק א הלכה י

עכו"ם שקנה קרקע בא"י לא הפקיעה מן המצוות אלא הרי היא בקדושתה, לפיכך אם חזר ישראל ולקחה ממנו אינה ככיבוש יחיד אלא מפריש תרומות ומעשרות ומביא בכורים והכל מן התורה כאילו לא נמכרה לעכו"ם מעולם ויש קנין לעכו"ם בסוריא להפקיע מן המעשרות ומן השביעית כמו שיתבאר.

9. כסף משנה הלכות שמיטה ויובל פרק ד הלכה כט

מ"ש עוד אבל מה שהוא אסור מן התורה מפני שבת הארץ וקדושתה לא הופקע וכו' לא דק דבהדיא כתב רבינו בפ"ט ובפ"ו דשמיטת קרקע בזמן שאין היובל נוהג אינו אלא מדבריהם ומ"ש לא נפקע אותו איסור בקנינו מטעם שאין קנין לעכו"ם בארץ ישראל להפקיע מידי מעשר ושביעית אשתמיטתיה מה שכתב רבינו בפ"א מהלכות תרומות שמה שאמרו אין קנין לעכו"ם בארץ להפקיע מן המצוות היינו לענין שאם חזר ישראל ולקחה ממנו אינה ככיבוש יחיד אלא הרי היא כאילו לא נמכרה לעכו"ם מעולם אבל בעודה ביד עכו"ם מופקעת היא ומה שפירותיהם חייבים במעשר אינו אלא כשמירחם ישראל. דוקא.

10. שו"ת מהרי"ט חלק א סימן מג

שאלה על גדולי שביעית בקרקע הנכרי מזה כמה הורה אבא מורי הרב זלה"ה משנת הרצ"ב שהם חייבים בכל דיני פירות שביעית ופטורים מן המעשרות וכן היה מורה ובא בכל שנת שביעית הלכה למעשה והעידו חכמים מזקני הדורות שאע"פ שהרב מהר"י קארו ז"ל היה חוכך להחמיר והיה נוהג להפריש בלא ברכה אח"כ הכריחו אבא מארי ז"ל וחכמים שעמו בפומבי שלא יעשרו כל עיקר דחומרא דאתי לידי קולא הוא שיש בדבר הפסד פירות שביעית ולא היה מי שערער בדבר ועתה הראו לי נוסח פסק שכתב הרב מהר"ר יוסף קארו ז"ל לחלוק על דבריו לחיובם במעשרות ולפוטרים מדיני שביעית וצריך אני לישא וליתן בדבר הואיל והלכתי למעשה הוזהקנו.

Minhag is that there is no קדושת שביעית on produce from a non Jews field. The ירושלים disagrees.

11. מכתב הגרשז"א בישיבת קול תורה

על פי מנהג ירושלים מקדמת דנא, לא ינהגו במטבח הישיבה קדושת שביעית בפירות וירקות של נכרים, ואולם לאלה שנוהגים מהבית קדושת שביעית, תינתן אפשרות לעשות כן בישיבה.

If you are like the איש חזון איש can you purchase some thing with a הכשר?

12. דרך אמונה פ"ד הלכה כ"ט

וגיסי שאל ממרן אם מותר לקנות פירות גויים בשביעית מישראל הסוחר בהם על סמך המקילים, והשיב שאסור, ושאל הרי אין איסור דלפ"ע כאשר על ההוא יש על מי לסמוך להתיר, והשיב אין עליהן על מה לסמוך.

13. שו"ת אגרות משה אורח חיים ח"א סימן קפו

בדבר האתרוגים שהביאו מא"י בשנה זו סוף שנת תשי"ב שהיא שנת שמיטה ע"פ הוראת ב"ד הראשית שעשו כתקנתם ע"י מכירה לנכרי שהרבה אין סוברין היתר זה אם יש להמחמירין איזה חשש מלצאת י"ח המצוה ומלברך עליהם הנה כל החשש שייך רק לשיטת ר"ת סוף יבמות ובסוכה דף ל"ט ששמור אסור באכילה וממילא יש לפסול מדין אין בו היתר אכילה בסוכה דף ל"ה, אבל הא רוב הפוסקים חולקים עליו כדאבאר.

וגם פשוט שכיון שהם עושין ע"פ הוראה ליכא איסור לפני"ע ולא איסור מסייע ידי עו"ש שהעושה ע"פ הוראה אין לו שום חטא אף אם ההלכה שלא כמותו כ"ז שלא עמדו למנין בקבוץ כל חכמי הדור ונפסק שלא כמותם כמו שלא חטאו מקומו של ריה"ג כלום בזה שאכלו בשר עוף בחלב והעושין כר"א עוד קבלו שכר על עשית סכין למול בשבת אף שהאמת לדינא שהוא עוד בחיוב סקילה ולכן אין שייך כאן קנסא ולא סיוע ידי עו"ש כלל, ומה שפ"י הרשב"א בשל עזיקה שהוא חופר וגדר למלוי עפר שקנסו לאסור הפירות כנוטע בשביעית יעקור, פשוט שהוא רק בנטיעה שבלא זה לא היה גדל כלל ולא בעבודות אחרות דהא בנטיעה ב"ה מתירין כדהביא בעצמו.

ולכן אין לחוש למה שאסרם גאון אחד ליקחם ולצאת בהם, ומה שהפריז אותו גאון עוד לומר שהמוכר וקונה אותם הוא ככופר במעשה בראשית ואם בפרהסיא הוא כמחלל שבת בפרהסיא שהוא כמומר וחשוד על כל התורה הוא טעות בדבר משנה בכורות דף ל' החשוד על השביעית א"ח על המעשרות, וגם בשבת גופה הוא רק בחשוד על ל"ת ולא על עשה ואיסור סחורה הוא רק עשה, ובגיטין דף נ"ד איתא נחשדו ישראל על השביעית, אף לעבוד, ומ"מ ודאי לא היו חשודין על כל התורה. משה פיינשטיין.

13. ויקרא פרק כה פסוק ו

והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: לאכלה- ולא לסחורה.

If some one sells פירות remain פירות קדוש but also the money given get קדושה. This can be avoided by the הבלעה or הקפה. It is questionable if the הבלעה also avoids the איסור סחורה.

14. ספרא בהר פרשה ב

כי יובל קודש, מה קודש תופס את דמיו אף שביעית תופסת את דמיה, אי מה קודש יוצא לחולין ודמיו נתפסים יכול אף שביעית כן תלמוד לומר היא, הרי היא בקדושתה נמצית אומר האחרון אחרון נתפס כשביעית ופירי עצמו אסור, כיצד לקח בפירות שביעית בשר אילו ואילו מתבערים בשביעית, לקח בבשר דגים יצא בשר ונכנסו דגים, בדגיי שמן יצאו דגים ונתפס שמן האחרון אחרון נתפס ופרי עצמו אסור

15. רמב"ם הלכות שמיטה ויובל פרק ח הלכה יא

הלוקח לולב מעם הארץ בשביעית נותן לו אתרוג מתנה, ואם לא נתן לו מבליע לו דמי אתרוג בדמי לולב.

16. תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף סב עמוד ב

דבי רבי ינאי יזפי פירי שביעית מעניים ופרעו להו בשמינית, אתו אמרו ליה לרבי יוחנן, אמר להו: יאות הן עבדין; וכנגדן באתנן - מותר, דתניא: נתן לה ולא בא עליה, בא עליה ולא נתן לה - אתננה מותר; נתן לה ולא בא עליה, פשיטא, כיון דלא בא עליה, מתנה בעלמא הוא דיהיב לה! ותו, בא עליה ולא נתן לה, הא לא יהיב לה ולא מידי, וכיון דלא נתן לה מאי אתננה מותר? אלא הכי קאמר: נתן לה ואחר כך בא עליה, או בא עליה ואחר כך נתן לה - אתננה מותר.

The פירות עכ"ם from איסור סחורה in order to avoid the השמיטה instituted חזון איש.

17. דרך אמונה פקדו' ס'ק י"ח

והתקין מרן חנות שמיטה בשליחות, דהיינו שהחנוני אינו אלא שליח לקנות הפירות עבור הקונה וכל האחריות על הקונה, והחנוני אינו מקבל אלא ההוצאות שעלו לו הפירות ושכר טירחא כמה שקצבו לו בעבור השליחות.

They may charge for there expenses. אוצר בית דין produce is also distributed through שביעית expenses.

18. תוספתא מסכת שביעית (ליברמן) פרק ח הלכה א

בראשונה היו שלוחי בית דין יושבין על פתחי עיירות כל מי שמביא פירות בתוך ידו נוטלין אותן ממנו ונותן לו מהן מזון שלש סעודו' והשאר מכניסין אותו לאוצר שבעיר הגיע זמן תאנים שלוחי בית דין שוכרין פועלין עודרין אותן ועושין אותן דבילה וכונסין אותן בחביות ומכניסין אותן לאוצר שבעיר הגיע זמן ענבים שלוחי בית דין שוכרין פועלין בוצרין אותן ודורכין אותן בגת וכונסין אותן בחביות ומכניסין אותן לאוצר שבעיר הגיע זמן זתים שלוחי בית דין שוכרין פועלין ומוסקין אותן ועוטנין אותן בית הבד וכונסין אותן בחביות ומכניסין אותן לאוצר שבעיר ומחלקין מהן ערבי שבתות כל אחד ואחד לפי ביתו

